

FOAIA POPULARĂ

— PUBLICAȚIE ENCICLOPEDICĂ SĂPTĂMĂNALĂ. REDACTATĂ DE UN COMITET —

Directorul părții economice: C. C. CÂRLOVA

REDACȚIA ȘI TIPOGRAFIA :

Directorul părții literare: ILIE IGHEL DELEANU

Abonamentul: 5 lei pe an în toată țara

BUCUREȘTI 37 STRADA ACADEMIEI 37

Anunțurile: un leu rîndul pe pagina 8-a

MILA.....

Vizitați un spital, intrați în secția boalelor interne și vă veți cutremura de groază: veți vedea tineri muncitori, preoți, învățători, studenți, sfârșind o viață întreagă de lipsuri și de mizerii, pe un pat de spital; vlastare tinere cu dor de trai, doborâte de nemilostiva tuberculoză pulmonară. La consultațiile gratuite, alăturate pe lângă spitale, rînduri întregi de condamnați se perind, stringind cu disperare sticla cu doctorii, sticlă al cărei conținut nu poate alt-ceva de cît să le prelungească agonia.

Și totuși, medicina nu e neputincioasă față de acest teribil flagel, care și alege victimile cele mai dragi, în care se pun toate speranțele familiilor, medicina nu e neputincioasă față de acești nenorociți tineri, leacul pentru majoritatea cazurilor s'a găsit iar indiferența noastră e îngrozitoare, e revoltătoare.

Leacul? Aer curat, alimentație bogată, un regim ținut cu strictețe în niste instituții speciale, numite sanatorii pentru tuberculoși. Răul combătut de la început, în unele cazuri cît de tîrziu, și bolnavii s'ar însănătoși, n'ar mai fi atîta jale, atîta doliu, atîtea existențe sfărîmate!

Cîte victime face tuberculoza? E nevoie de statistică? Căruia dintre noi nu i-a murit vre-un frate, vre-o soră, vre-o rudă, vre-un prieten?

Suntem sceptici, fataliști; plătim tributul cel mai dureros tuberculozei, și stăm cu mîinile în sin.

De ce? Cît ar costa crearea cîtor-va sanatorii pentru tuberculoși? Cîte-va sute de mii de lei, un milion, două.. Mai puține fonduri secrete, mai puțină cheltuială în alegeri și am avea neputința bucurie de a vedea frații, prietenii întorși vindecați, întăriți, veseli, de unde plecaseră prăpădiți, descurajați, așteptînd momentul de a sfîrși o viață, crezută iremediabil perdută.

Avem spitale, avem eforturi cu fonduri enorme, se zice. Avem spitale, e adevărat, dar în contactul cu bolnavii suferind de alte boale, tuberculoșii sunt cît de repede doborîți; aerul dintr'un salon de spital viciat și plin de microbi, alimentația insuficientă cînd ar trebui să fie cît se poate de abundentă, nu fac de cît să grăbească mersul boalei.

Și apoi contagiunea în perspectivă a bolnavilor netuberculoși, faptul că tuberculoșii sunt ținuuți cîte-va zile și pe urmă sunt licențiați: iată neajunsuri care fac imposibilă tratarea tuberculo-

șilor în spitalele obișnuite. Dacă ați vedea cît de descurajați sunt acești nenorociți licențiați din spital, cîtă durere e în glasul lor cînd spun plîngînd că n'au cu ce să se caute; li se recomandă aer curat, odihnă, hrană bună și alte cîte imposibilități, cînd sunt nevoiți să-și scurteze puținul timp cît mai au de trăit în goana nebună după piine.

Și chiar dacă sunt unii care au posibilitatea de a se căuta acasă, trebuie să ne gîndim la pericolul contactului lor cu rudele sănătoase. Ar fi posibilă căutarea acasă, dar ar trebui să presupunem izolarea strictă a bolnavului în sinul familiei, lucru cu neputință în cele mai multe cazuri.

Nu rămîne ca soluție de cît crearea de sanatorii.

Statul se zice e destul de împovărat cu întreținerea institutelor de cultură, și mai ales acum n'ar putea să intervie. E adevărat în parte dacă nu în total, și ochii tuturilor trebuie să se îndrepte spre inițiativa particulară. Ce n'a făcut această modernă concepție a filantropilor în alte țări! Sunt zeci de sanatorii în Franța create din inițiativa privată. Acum în timpul din urmă societatea pentru crearea de sanatorii pentru tuberculoșii adulți din Paris, a strîns în patru luni 326,000 franci prin subscripție publică, și suma aceasta a fost suficientă pentru înființarea unui magnific sanatoriu. Avem o instituție incontestabil folositoare țării—Academia, —s'au lăsat milioane pentru susținerea ei, și nu s'a făcut nimic, sau aproape nimic, pentru tuberculoși.

Spun aproape nimic, căci s'a făcut prea puțin pentru că a lipsit filantropii care să puie banii necesari la dispoziția comitetului pentru combaterea tuberculozei, comitet înființat de doi buni români, savanții doctori Babeș și Petrini-Galați.

Încă un apel la adresa tuturilor, săraci și bogați, încă un strigăt desperat al nenorociților care mor cu zile, și dea Dumnezeu ca el să nu fie zadarnic!

V. ANTONESCU.

LITERATURA STREINA

(HEINE)

D-rei....

*Din ale mele triste lacrimi
Răsar flori mirositoare,
Și din dese-mi suspine
Cîntec de privighetoare.*

*Ție, de ți-s drag iubit,
Îți dau toate-a mele flori;
La fereastră, să-ți răsune
Cîntec de privighitor.*

P. VASILIU.

Despre ZOROASTRU

Zoroastru a fost reformatorul religiei indiene așa numite *Mazdeismul*. — În privința vieții sale nu se știe nimic cu siguranță.

Învățații germani s'au încercat în zadar, să determine epoca în care a trăit acest reformator, mai mult de cît atîta au mers pînă acolo, în cît i-au contestat existența.

Ceea-ce însă-i sigur este, că numele acestuia stă în strînsă legătură cu importanta contopire a religiei vechilor locuitori ai *Arianei*, contopire, ce se pare, că a avut de scop substituirea, înlocuirea vechiului cult al lui *Hom*, vechea divinitate prin cultul zeului *Ormuzd*, principiul binelui în luptă continuă cu *Ahriman*, principiul răului, și cu modul acesta s'a operat, s'a făcut o scisiune completă între sistemele religioase indiene și ariene, ce au fost la început identice.

Cred, că nu greșesc, dacă voi expune resumatul legendelor și al tradițiilor populare, ce se rapoartă la cultul lui Zoroastru amintind, că fiind extrase din poemele persane ale evului mediu, aceste legende merită mai puțină încredere, fiind-că sunt un ehou foarte infidel al vechilor tradiții.

Zoroastru în limba zendică *Zeretochtro*, ce nsemnează *stea de aur*, era fiul lui *Poroschasp* și a *Dogdheș*.

Înainte de nașterea sa, un proroc, i-a prezis înaltul destin, ce-l aștepta.

El însuși confirmă aceasta prezicere venind în lume: el n'a cauzat nici o durere mamei sale, apărînd cu surîsul pe buze, iar palatul lui *Poroschasp* strălucea într'un mod feeric cu o lumină strălucitoare. — Magii, inimicii adevăratului cult, s'au încercat în zadar să-l ucidă, expunîndu-l, după cum ne spune tradițiunea, în cîmp pe un rug; flăcările se stîseră prin puterea Dumnezească, mai mult de cît atîta, lupii, emblema ferocității, a cruzimei, veniră să-l apere și două oi i-au prezentat mamelele, sinul lor, să sugă.

Zoroastru a fost pînă la vîrsta de 15 ani în prada și atacurile inimicilor săi, fără să fie vre-o dată învins de dîșii, cîștigîndu-și o mare reputațiune prin înțelepciunea, generositatea și bine-facerile sale.

Ca pe toți reformatorii orientali îl ve-